

Številka: 018-66/2022-7

Datum: 24. 6. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s spremembami; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Črveka kot predsednika senata ter Marka Medveda kot člana in Nine Velkavrh kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Izvedba javnega naročila za področje oglaševanja na RA in TV za obdobje 2022-2023« in na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba FUTURA DDB, oglaševalska agencija d.o.o., Poljanski nasip 6, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetnica Maja Šubic, Odvetniška pisarna Senica & partnerji, d.o.o., Barjanska cesta 3, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Kotnikova ulica 19a, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 24. 6. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi naročnikova odločitev, kot je razvidna iz dokumenta »Odločitev« št. 4301-7/2021/15 z dne 18. 5. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 3.225,28 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil dne 10. 2. 2022, pod številko objave JN000821/2022-B01, ter v Uradnem listu EU dne 11. 2. 2022, pod št. objave 2022/S 030-075865.

Naročnik je dne 20. 5. 2022 na Portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev« št. 4301-7/2021/15 z dne 18. 5. 2022 (v nadaljevanju: Odločitev), s katerim je obe prejeti ponudbi zavrnil kot neustrezni oziroma nedopustni in zaključil postopek oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe. V obrazložitvi Odločitve je navedel, da bo za oddajo predmetnega javnega naročila skladno s točko a) prvega odstavka 46. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) izvedel nov postopek, tj. postopek

s pogajanji brez predhodne objave in k oddaji ponudbe povabil oba ponudnika iz tega postopka: (1) PRISTOP MEDIA družba za načrtovanje in zakup medijev d.o.o., Vilharjeva cesta 36, Ljubljana in (2) vlagatelja, ki sta oddala ponudbo v predmetnem postopku. Naročnik je še dodal, da bo v ponovljenem postopku spremenil obrazce za oblikovanje ponujenih vrednosti. Kot razlog za zavrnitev obeh ponudb kot nedopustnih je navedel, *»da brez bistvenih sprememb očitno ne ustrezata potrebam in zahtevam naročnika, ki so določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je ponudbeni predračun pripravljen na naročnikovih obrazcih, slednji pa ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, saj ne omogoča izvajanja javnega naročila in obračunavanja skladno z vzorcem pogodbe o izvedbi javnega naročila«*.

Zoper Odločitev je vlagatelj dne 1. 6. 2022 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga njeno razveljavitev, zahteva pa tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. V nadaljevanju izpostavi dva očitka: da Odločitev ni v zadostni meri obrazložena in da ni zakonita. Glede prvega očitka vlagatelj pojasni, da naročnik niti ne navede razloga, *»zakaj ponudbeni obrazec (predračun), ki ga je pripravil naročnik sam, naj ne bi ustrezal potrebam in zahtevam naročnika oziroma naj ne bi omogočal izvajanja javnega naročila in obračunavanja skladno z vzorcem pogodbe o izvedbi javnega naročila«*. V zvezi z drugim očitkom vlagatelj pojasni, da razlog za zavrnitev njegove ponudbe kot nedopustne ne more biti naročnikova lastna napaka – predložen neustrezen obrazec predračuna – kot to navaja naročnik. Nadalje še dodaja, da iz vzorčne pogodbe v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja zgolj navedba, da se obračun izvede upoštevajoč ponudbeni predračun izvajalca, ki je priloga pogodbe, in ne kakršnakoli druga neskladnost, ki bi onemogočala izvajanje same pogodbe. V zvezi z naročnikovo napovedjo novega postopka s pogajanji brez predhodne objave za predmetno javno naročilo vlagatelj meni, da za uporabo točke a) prvega odstavka 46. člena ZJN-3 v predhodnem postopku niso bili izpolnjeni zakonski pogoji (neustreznost ponudbe), saj pri vlagateljevi ponudbi ne gre za napako take vrste, zaradi katere bi posledično bila vsebina ponudbe nerelevantna (npr. pomanjkljivost v tehničnih specifikacijah) oziroma ne gre za bistveno napako v smislu četrtega odstavka 95. člena ZJN-3. Vlagatelj na koncu še doda, *»da ne gre spregledati, da postopek s pogajanji brez predhodne objave izrazito odstopa od zahteve po transparentnosti javnega naročanja in je zanj značilno, da poteka v okoliščinah izrazito omejene konkurence«*.

Naročnik je z dokumentom *»Odločitev o zahtevku za revizijo«*, št. 4301-7/2021/17 z dne 13. 6. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov. Vztraja, da je bila obrazložitev zavrnitve obeh ponudb v obeh sklopih utemeljena in jasna. Navaja, da ponudnika zaradi nejasno pripravljenega obrazca ponudbenega predračuna, kjer je bil predviden vnos skupne ponujene cene za sklop 1 in 2, tega očitno nista pravilno razumela, in sta pri vpisu cene sledila naročnikovi ocenjeni vrednosti, posledično pa so ponujene cene nerazumljive in medsebojno neprimerljive. Na podlagi skupnih ponujenih cen, kot dodaja naročnik, izvajanje javnega naročila, kot tudi obračunavanje skladno z določbami iz vzorca pogodbe o izvedbi javnega naročila, ni mogoče. V odgovor vlagateljevim navedbam, da v vzorcu pogodbe o izvedbi javnega naročila način obračunavanja ni bil podrobno opredeljen, naročnik pojasnjuje, da navedeno ne drži, saj da iz vzorca pogodbe izhaja, da se storitve obračunavajo mesečno, na podlagi njihove dejanske izvedbe, kar pa na podlagi predloženih predračunov, kot ugotavlja naročnik, ne bi bilo mogoče.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 13. 6. 2022 in 19. 6. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo iz predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 16. 6. 2022 opredelil do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo. Prereka odločitev naročnika, vztraja pri pravovarstvenem predlogu in pri vseh očitkih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Vztraja, da

kljub naročnikovemu dodatnem pojasnilu v odločitvi o zahtevku za revizijo še vedno ni jasno, na kakšen način bi morale biti oblikovane cene oziroma ponudbeni predračun, da bi ustrezal naročnikovim zahtevam. Nadalje vlagatelj v zvezi s trditvijo naročnika, da obračunavanje glede na dejansko opravljene storitve po ponujenem predračunu ne bi bilo mogoče, ponovi, da razloga zakaj, naročnik ni navedel.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika, je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Med strankama je spor o tem, ali je naročnik, ko je postopek javnega naročanja zaključil na način, da je zavrnil obe prispeli ponudbi kot nedopustni, ravnal v skladu z ZJN-3 in sicer tako, da je zadostil pogojem, kot izhajajo iz petega odstavka 90. člena ZJN-3. Vlagatelj zatrjuje, da naročnik izpodbijane odločitve ni ustrezno obrazložil.

Državna revizijska komisija je najprej presojala revizijske navedbe, da naročnik z obrazložitvijo izpodbijane odločitve ni zadostil standardu obrazložene odločitve.

Iz odločitve o (ne)oddaji javnega naročila je razvidno, da jo je naročnik sprejel na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3, na podlagi česar je mogoče sklepati, da je naročnik zavrnil vse ponudbe. Peti odstavek 90. člena ZJN-3 namreč ureja položaj, v katerem lahko naročnik že prejete ponudbe po izteku roka za odpiranje ponudb na vseh stopnjah postopka zavrne. V tem primeru ZJN-3 naročniku nalaga, da mora o razlogih za takšno odločitev in ali bo začel nov postopek obvestiti vse ponudnike, odločitev pa mora objaviti tudi na portalu javnih naročil (oz. glede na vrednost naročila tudi v Uradnem listu Evropske unije). ZJN-3 ob tem tudi določa, da lahko naročnik v primeru, če zavrne vse ponudbe, za isti predmet naročila ponovi postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe. Iz določbe petega odstavka 90. člena ZJN-3 izhaja tudi naročnikova obveznost, da razlog, s katerim utemeljuje svojo odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, navede že v odločitvi sami (»[...] *mora o razlogih za takšno odločitev* [...]«), s čemer se zagotovi transparentnost kot minimum uresničitve načela enake obravnave ponudnikov (6. in 7. člen ZJN-3) ter možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva (9. člen ZPVPJN).

ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila (s tem pa tudi odločitve o zavrnitvi vseh ponudb). Je pa slednje skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija (glej npr. odločitev v zadevi št. 018-218/2017, 018-150/2018, 018-021/2019, 018-179/2019, 018-053/2020, 018-012/2021, 018-107/2021, 018-177/2021). Odločitev naročnika mora vsebovati jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o oddaji naročila, pa mora vsebovati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki tvorijo pravno ter dejansko podlago naročnikove odločitve. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku

uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v svoji odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično naročnikova odločitev ni zakonita. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji naročila zadosten, je treba presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v Odločitvi kot razlog, zaradi katerega je obe ponudbi zavrnil kot nedopustni, navedel »*da brez bistvenih sprememb očitno ne ustrezata potrebam in zahtevam naročnika, ki so določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je ponudbeni predračun pripravljen na naročnikovih obrazcih, slednji pa ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, saj ne omogoča izvajanja javnega naročila in obračunavanja skladno z vzorcem pogodbe o izvedbi javnega naročila*«. Nadalje je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo podrobneje opisal neustreznost predloženih ponudbenih predračunov, nejasno pripravljenega obrazca ponudbenega predračuna, saj je predvidel vnos skupne ponujene cene za sklop 1 in 2, naročnik pa meni, da izvajanje javnega naročila, kot tudi obračunavanje skladno z določbami iz vzorca pogodbe o izvedbi javnega naročila, ni mogoče.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik v Odločitvi, kot tudi v odločitvi o zahtevku za revizijo, ni navedel ključnih razlogov zakaj ponudbena predračuna ne ustrezata zahtevam in potrebam naročnika in zakaj na način kot so v obrazca vpisane ponudbene cene ne omogočata izvajanja javnega naročila in obračunavanja skladno z vzorcem pogodbe o izvedbi javnega naročila. Državna revizijska komisija na tem mestu še zgolj izpostavlja, da iz vpogleda v naknadno odstopljeni ponudbi, in sicer obrazcev predračunov izhaja, da sta ju ponudnika v celoti izpolnila s ponujenima cenama in na način, kot ju je predvidel naročnik.

Državna revizijska komisija glede na navedeno še dodatno ugotavlja, da je razlog za sprejem izpodbijane odločitve v sami odločitvi naveden nedoločno ter splošno, v ponovljenem postopku oddaje javnega naročila pa niti ne bi bilo mogoče preveriti, ali bi bile podane bistveno spremenjene okoliščine kot obligatorni pogoj, ki mora biti izpolnjen, da naročnik za isti predmet lahko izvede nov postopek javnega naročanja.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da gre slediti vlagateljevi navedbi, da naročnik v izpodbijani odločitvi ni dosegel zahtevanega standarda konkretizacije oziroma obrazloženosti odločitve o zavrnitvi obeh (vseh) ponudb. Kot že pojasnjeno, iz izpodbijane odločitve ni mogoče razbrati določnih, jasnih in konkretnih razlogov oziroma dejstev, zaradi katerih je naročnik ponudbi zavrnil, zato Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik kršil peti odstavek 90. člena ZJN-3 in načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), kot eno izmed temeljnih načel javnega naročanja, s katerim se zagotavlja preglednost oddaje javnih naročil.

Kljub dejstvu, da je že navedena ugotovitev nezakonitega ravnanja naročnika v zvezi z nezadostno obrazloženostjo izpodbijane odločitve narekovala njeno razveljavitev in ugoditev vlagateljevemu pravovarstvenemu predlogu ter da obravnava preostalega očitka ne bi mogla v ničemer vplivati na presojo že ugotovljene kršitve in na položaj vlagatelja v predmetnem postopku ter na (drugačno) odločitev Državne revizijske komisije, se je Državna revizijska komisija v nadaljevanju v izogib nadaljnjim sporom vseeno opredelila do očitka nezakonnosti naročnikove odločitve, ker je obe ponudbi zavrnil kot nedopustni iz razloga na njegovi strani (neustreznega obrazca ponudbenega predračuna).

Iz naročnikove Odločitve namreč izhaja, da je obe ponudbi ocenil kot nedopustni, in sicer zaradi predloženega neustreznega obrazca ponudbenega predračuna, ki ga je pripravil naročnik. Iz

navedenega je razvidno, da je naročnik obe ponudbi ocenil in ugotavljal izpolnjevanje pogojev ter obstoj izključitvenih razlogov, ponudbi pa je izključil kot nedopustni na podlagi 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, saj ne ustrezata potrebam in zahtevam naročnika določenim v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija je že v sklepu št. 018-157/2016-4 (pred tem pa tudi v sklepih št. 018-312/2012-4 in 018-87/2015-4) pojasnila, da sta odločitev o izločitvi vseh ponudb in odločitev o zavrnitvi vseh ponudb dve različni odločitvi, ki ju utemeljujejo različni razlogi in imata tudi različne posledice. V primeru izločitve vseh ponudb si naročnik prizadeva oddati javno naročilo in skleniti pogodbo, vendar zaradi nedopustnih ponudb tega ne more storiti. V primeru zavrnitve vseh ponudb pa bi naročnik javno naročilo sicer lahko oddal, vendar zaradi določenih okoliščin oziroma razlogov na njegovi strani tega ne stori. Ker sta odločitev o izločitvi vseh ponudb in odločitev o zavrnitvi vseh ponudb utemeljeni z različnimi razlogi, sta v ZJN-3 ta dva položaja urejena različno, različne pa so tudi posledice obeh naročnikovih odločitev.

Kadar naročnik po opravljenem pregledu in ocenjevanju vseh ponudb ugotovi, da so te neskladne z razpisno dokumentacijo, nepravočasne, neobičajno nizke ali da presegajo naročnikova zagotovljena sredstva oz. da ponudniki niso ustrezno usposobljeni za izvedbo naročila, lahko v skladu s točko b) prvega odstavka 44. člena ZJN-3 začne konkurenčni postopek s pogajanjem, v katerem mu pod pogojem, da v postopek vključi vse ponudnike, ki izpolnjujejo pogoje za sodelovanje in zanje ne obstajajo razlogi za izključitev in so v predhodno izvedenem odprtem ali omejenem postopku ali postopku naročila male vrednosti predložili ponudbe v skladu s formalnimi zahtevami za postopek javnega naročanja, ni treba objaviti obvestila o javnem naročilu. Kadar pa naročnik zavrne ponudbe zaradi razlogov na njegovi strani, tako kot v konkretnem primeru, mora o razlogih, zaradi katerih ni izbral nobene ponudbe, in o svoji odločitvi, ali bo začel nov postopek, ponudnike takoj pisno obvestiti. V tem primeru ZJN-3, kot je bilo že zapisano, izrecno določa, da lahko naročnik za isti predmet izvede nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe (peti odstavek 90. člena ZJN-3). Medtem ko v primeru izločitve vseh ponudb kot nedopustnih ZJN-3 naročniku omogoča takojšen začetek manj formalnega konkurenčnega postopka s pogajanjem, v katerem lahko ponudniki odpravijo nekatere ponudbene pomanjkljivosti, naročnik pa lahko relativno hitro odda javno naročilo, lahko naročnik v primeru zavrnitve vseh ponudb začne nov postopek oddaje javnega naročila le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe, pri čemer pa v tem primeru naročnik nima podlage za izvedbo manj formalnega konkurenčnega postopka s pogajanjem na način, kot mu je to sicer omogočeno v primeru izločitve vseh ponudb. V primeru zavrnitve vseh ponudb je torej izvedba novega postopka oddaje javnega naročila za isti predmet omejena. Namen takšne ureditve je preprečevanje morebitnih zlorab, saj bo naročnik zaradi omejitev pri izvedbi novega postopka ponudbe praviloma zavrnil le zaradi objektivno utemeljenih razlogov, ne pa zaradi razlogov, ki bi lahko pomenili neenakopravno ali arbitrarno obravnavo ponudnikov. Glede na različnost razlogov, ki utemeljujejo odločitev o izločitvi oziroma zavrnitvi vseh ponudb, se razlikuje tudi postopek pravnega varstva, saj mora ponudnik v primeru izločitve vseh ponudb izpodbijati ugotovitev o nedopustnosti njegove ponudbe, v primeru zavrnitve vseh ponudb pa mora izpodbijati utemeljenost razlogov na strani naročnika ali zatrjevati kršitev načela enakopravne obravnave. Naročnikovo Odločitev, v kateri je združil tako odločitev o zavrnitvi obeh ponudb kot tudi odločitev o izločitvi ponudb kot nedopustnih, je treba torej že zaradi navedenih razlogov razveljaviti.

Ne glede na zgoraj navedeno pa je treba tudi v primeru, če gre naročnikovo Odločitev glede na v njej navedene vsebinske razloge obravnavati kot odločitev o nedopustnosti in izključitvi obeh

prejetih ponudb, ugotoviti, da naročnik zanjo ni imel podlage v ZJN-3 in določbah lastne razpisne dokumentacije.

Državna revizijska komisija pa glede naročnikove napovedi izvedbe novega postopka za oddajo predmetnega javnega naročila skladno s točko a) prvega odstavka 46. člena ZJN-3 s pogajanji brez predhodne objave zgolj dodaja, da je že v svojih odločitvah že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitvi, št. 018-185/2015 in 018-046/2017), da v odločitvi o oddaji naročila napovedana izvedba postopka s pogajanji brez predhodne objave, še ne ustvarja pravnih učinkov. Prav tako tudi napoveden krog ponudnikov oz. gospodarskih subjektov, ki naj bi bili povabljeni k oddaji ponudb v novem postopku, še ne ustvarja pravnih učinkov, zato posledično zgolj napoved, ne more pomeniti tudi že kršitve ZJN-3, zato Državna revizijska komisija predmetnega očitka ni vsebinsko obravnavala.

Upošteva vse navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev*« št. 4301-7/2021/15 z dne 18. 5. 2022.

Državna revizijska komisija naročnika z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Če se bo naročnik (ponovno) odločil za sprejem odločitve na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3, mora razloge za zavrnitev vseh ponudb v odločitvi konkretno navesti, izpolniti pa mora tudi ostale zahteve, opredeljene v petem odstavku 90. člena in drugih določbah ZJN-3.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in v vlogi z dne 16. 6. 2022, s katero se je opredelil do naročnikovih navedb v odločitvi o zavrnitvi zahtevka, zahteval tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 1.000,00 EUR;
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.000 točk (prva točka tar. št. 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV (pooblaščen odvetnik je zavezanec za plačilo DDV) znaša 2.196,00 EUR;
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 2.000 točk) v višini 40 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 29,28 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašениh stroškov za sestavo vloge z dne 16. 6. 2022, s katero se je vlagatelj opredelil do sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo, saj v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe v vlogi z dne 16. 6. 2022 niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve. Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašene presežka nad priznanimi stroški za izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT, saj upoštevajoč skupno priznano vrednost storitve za njegovo priznanje ni pravne podlage.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 3.225,28 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj po pooblaščenca,
- naročnik,
- RS, MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.